

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Aprilie v. 1892

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnătate atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonati vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în care li s'a trimis diarul până acum.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Solidaritatea.

Ce cuvânt sonor și plăcut. Când îl auzi, când îl cetesci pare-că un balsam stăpător îți intră în suflet. Pare-că se fie cât de multe birfelile și clevețirile îndreptate contra neamului nostru din partea adversarilor, te simți liniștit și cu încredere în puterile noastre românești, în vitalitatea noastră românească. Și-ți dăci, las' — se birfească adversarii și se clevețească câte vor vră. Până suntem noi toți Români de un cuget și de aceleași sentimente, puțin ne pasă. Se vor perde și birfelile și clevețele în aer și în vânt, fără de nici o urmă. Ear' noi rămânem aceea ce suntem, o națiune cu vitalitate, un neam de oameni, care nu s'a străcurat prin atâtea vicisitudini, ca se peară din cauza unor birfitori și clevețitori, ci ca se trăească și se fie folositor neamului omenesc.

Așa este. Când ne simțim toți Români laolaltă cu eugetul și cu sentimentele, ne simțim mai cu putere și îndrăsnim a căuta mai fără teamă în fața evenimentelor, care după firea lor ar avé se ne aducă numai îngrijiri.

Insușirea aceasta binefăcătoare a solidarității tot Românul de bine trebuie să o simtă în toată vremea. Cu deosebire însă astăzi, când Românii se află într'un stadiu al vieții lor politice, unde pe lângă dreptatea cauzei,

pentru care luptă, numai solidaritatea românească îi mai poate întâri, ca să pășească firmă înainte spre destinațiunea popoarelor înzestrate de providență cu putere de viață și cu viitor.

Insușirea binefăcătoare a solidarității însă trebuie să fie inspirată de ceva sau de cineva.

Noi așa credem, că mai bună și mai nefalsificată inspirațiune nu poate fi pentru noi Români decât inspirațiunea luată din exigențele noastre naționale.

Românii au avut secolii îndelungați ocaziune să cunoască, care pot fi indispensabilele lor exigențe naționale politice. Aceste însă earăși cine le poate culege din evenimentele trecutului, cum culege albina mierea din flori, mai bine decât acei bărbați ai națiunii, care d. e. începând dela 1881 până în anul acesta au reprezentat națiunea în conferențele naționale române ca reprezentanți ai alegătorilor români?

Dela ei dar', dela conclusele lor stabilite într'un program trebuie să ne vină inspirațiunea, care se ne consolideze și se ne pună în pozițiunea de a lucra mână în mână în afacerile noastre naționale.

Și dela bărbații aceia nu numai ni-a venit inspirațiunea, ci ne vine mereu prin programul național. Dar' așa este. Fiindcă programul a devenit drapelul național, la care avem să căutăm toți, ca să scim, că suntem laolaltă și luptăm toți în aceleași șiruri.

Care va să dăcă, solidaritatea este programul național și programul național solidaritatea.

Lucru firesc. Căci o solidaritate independentă de program nu este mai mult decât vorbă goală, cu care se pot amăgi băieții politici, pe care îi poți trece cu promisiuni earăși goale dintr'un an într'altul, dintr'un deceniu într'altul, ca cineva să aibă timp secolii, să tot cearnă și să nu mai frământă.

Noi eugetăm, că și din cele duse până aci este evident, că un joc cu euventul solidaritate, independent de un program cum este programul nostru național, face din solidaritate nu numai o vorbă goală, ci cu mult mai mult.

Fiindcă vorba goală poate fi un instrument păgubitor și chiar primejdios în anumite întemplări într'un grad foarte mare imoral.

Deci, dacă s'a păcătuțit până acum sub firma aceasta, și că s'a păcătuțit este destul de bine cunoscut, se nu se mai păcătuțească de aci înainte.

Românii se nu peară din vedere programul național cât timp are să fie acesta drapelul național, și unde îl vor vedea pe acesta arborat, unde vor vedea

că se lucră sub dînsul, acolo se-și strîngă șirurile pentru lucrare solidară.

Birfească, clevețească, injure atunci adversarii cât vor vră și cum le va plăce asupra Românilor, ei se-și caute de cauza lor solidari, fără să șovăie și reușita, într'o formă sau într'alta, n'are să întârzie.

Adversarii, când vor fi Români încheiați printr'un program în solidaritate, înzadar vor năvăli asupra-le, că n'au să isbutească. Ear' dacă va exista undeva vre-un rătăcit din șirurile noastre, are să se rușineze de rătăcirea lui și, căindu-se, are să se întoarcă dela vorbe goale la solidaritatea cea cu simbură, la solidaritatea purcească din programul național.

Casul concret ne așteaptă și este cât de apropiat. Sub drapelul programului național avem să mergem înaintea Coroanei cu gravaminele Românilor.

Casul acesta a provocat pe birfitori. El are să-și facă se amutească, dacă noi nu ne vom îndoi în solidaritatea noastră cea națională în toată veritabilitatea ei.

Un congres naționalist pentru Europa-centrală și sud-estică. Din Berlin nise împărtășesc următoarele: „Pornind dela convingerea, că nesiguranta actuală a situațiunii politice din Europa își are isvorul seu principal în faptul, că în multe țări dreptul național n'a ajuns încă la valoarea, mai multe reuniuni naționale-germane din Berlin și din alte orașe ale imperiului german au luat hotărîrea a se clarifica în mod teoretic cestiunea naționalităților și a se ajunge la o definițiune precisă a dreptului național, pentru-că se ajungă la cunoștința publică cauzele adevărate ale încoardării momentane politice.

Spre acest scop se va convoca în Iunie la Berlin un congres naționalist, ale cărui obiecte principale de discuțiune sînt în următorul mod approximate:

1. Codificarea dreptului național și
2. În ce măsură acesta trebuie recunoscut în raporturile de stat ale Europei-centrale și sud-estice?

Din imperiul german vor lua parte la congres: Germani, Poloni, Litvani și Wenși. Afară de acestia se vor invita toate popoarele creștine din Austro-Ungaria și din Peninsula-Balcenică mai mulți din ei au și promis participarea. O-ice întrebări și împărtășiri, ce privesc această afacere, sînt a se adresa, în ori-și-ce limbă, către dl Ludwig Schwennhagen, Berlin, W. Steinmetzstrasse 76. La dorință se trimite invitațiile oficiale.

Încă odată vă spun, că s'a întemplat în luna lui Mai și încă în Sofijuvka *).

Abstrăgînd dela aceea, că cerul e azur, soarele strălucitor, Sofijuvka cu Urania întru nimic nu seamănă. — Aici platanul falnic își ridică coroana cu frunzele-i late ca-și-cînd ar fi sădit chiar în pămîntul Atenei; până când colo plînge salcea babilonică și lîngă ea cipresul întunecos umbrește monumentul; acolo ca nise femei de harem ce otează de dorul patriei lor, — se înșiră arborii de portocale, lămți și granat; mai departe flori diferite și adunate de pe tot pămîntul, privesc în oglinda lighianului de marmură să vadă cât au pierdut din farmecul lor original.

Un păreăș, care înainte murmură în adîncul unei stînci seculare unde era locul pasărilor — acum printre petri de granit își ia curgerea ca în Anio-Tivola.

Petrile de năsip, pe care odinioară străbunii aduceau sacrificii lui Cupalo și Lador, acum sînt prefăcute în arcuiri triumfale, labirinte pansilipine și caverne fîngaline.

Aceste lucruri ciudate, care costaseră milioane întregi, la dorința magnatului de Tul-

*) Sofijuvka, lîngă Human în guvernamentul Chieului. Se numește după Sofia, numele soției contelui Felix Potocki. Pe această femeie grecă o luase de soție între nise împregiurări fabuloase, după-ce pe prima lui soție, pe Maria Kamoromska, la mandatul seu o înecară în apă.

cina, le crease mecanicul Metzel. Din dorii de dimineață se preumbla măiestrul în uniformă sa de atelier în grădina printre lucrătorii ucrani. Fără încetare umbra în jos și în sus calculând plăcerea publicului și cumpînd posibilitatea eventuală displăceri, și totuși în conștiința triumfului seu aștepta fără răbdare sosirea publicului de frunte. În tot locul mișcare. Pe promenade și căilele presăra praf, verdeața o uda. Deii și semi-deii greci, care în mijloc naturii vie sînt reci ca marmorele, din care sînt sculptați, toți sînt șterși de praf.

De pe stîncă sus lăudată însă nu s'a scurs spumegătorul cataract. Thetis nu s'a coborît în pescara-i din mare și oglinda limpede a lighianului încă nu și-a răspundit rațele cerurilor.

Această grădină nu era totdeauna deopotrivă frumoasă, ci ca femeia cochetă, când ride, când lacrimăză ca să amăgească, dar când e singură, e cuprinsă de o tristă melancolică. Sofijuvka, fără de sgomotul fîntănilor artesiane, fără florării, cataracte schințioase și fără cavernele-i acustice s'ar putea numi hala grădinilor. În ea era amestecul obiectelor închipuite. Labirintul căilor, monumentele etc. formează tot atâtea variații, care fără vre-un aranjament urmează unele după altele. La tot pasul aflăm idealul magnatului, care voește cu luxul clasic să umbrească natura admirabilă, — și încă ce natură! — Ucraina, ale cărei monumente toate vorbesc despre suvenirile eroilor poloni din lumea veche.

Precum aflăm, opt din cei mai eminenți reprezentanți ai poporului ceh, asemenea Croații din Agram și mai mulți Români din București ar fi și trimis la Berlin asigurarea participării lor la congresul proiectat.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 23 Martie st. v.

Budgetul ministerului de războiu.

„W. Allg. Ztg.“ scrie, că ministrul de războiu va pune în budgetul anului viitor, la titlul extraordinarelor, toate pretensiunile, care au fost șterse de către delegațiunii din preliminarul anului trecut. Aceeasi foaie află, că numai decât după Pasci se vor începe conferențele ministrilor, în care se va stabili budgetul comun.

De ale Bulgarilor.

Un comunicat din Constantinopol al lui „Pol. Corr.“ confirmă scirea, că guvernul bulgar va adresa Porții o notă, în care cu provocare la omorul lui Vulcovici va atrage atențiunea Porții asupra uneltirilor emigranților bulgari din Constantinopol, cerînd supravegherea mai riguroasă a lor de către poliția turcească. De altă parte nu este adevărat, că în notă se va suleva din nou cestiunea recunoșterii principelui Ferdinand. Asemenea neadevărăt este, că reprezentanții Austro-Ungariei, Germaniei și Italiei la Constantinopol ar fi fost însărcinați să arete Marelui-Vizir pericolele ce rezultă din indulgența față cu emigranții bulgari. Deși din partea bulgară s'a exprimat în mod neoficial o dorință în această privință, totuși cercurile diplomatice ale puterilor triplei alianțe cred, că nu există motiv pentru o asemenea acțiune, ci voesc să aștepte mai întâiu rezultatul pașilor întreprinși de însuși guvernul bulgar.

Din Belgrad se telegrafează, că emigrantul bulgar Ivanov a comunicat, că într'un hotel din Belgrad a sosit căpitanul rusesc Anencoff, care a fost implicat și în procesul Pannița. Anencoff planuește un atentat contra agentului bulgar din Belgrad. Mai departe Ivanov, care este cumnat cu ministrul-president sêbesc Pasici, a declarat, că este gata a face destăinuirii despre organizarea emigranților bulgari, dacă lui și fostului oficer bulgar Brușev li-se va permite reîntoarcerea liberă în patrie. Ivanov a fost mai demult prefectul poliției din Sofia. El și Brușev vor da nu numai

deslușiri despre omorul lui Belceff și Vulcovici, ci și indicațiuni despre un nou atentat planuit contra lui Stambuloff și a principelui Ferdinand.

Din parlamentul maghiar.

În ședința dela 1 Aprilie n. a parlamentului maghiar s'a votat, după-ce s'au rostit discursurile de încheiere, luarea în considerație a proiectului de budget. Și discursurile de încheiere au ținut însă puțin, deoarece-ce raportorul Hegedus și contele Apponyi au renunțat să vorbească și astfel n'a vorbit decât ministrul de finance, apoi Helffy și Molnár József.

În discursul seu de încheiere ministrul de finance Wekerle spune, că încasările ce guvernul a făcut în aceste din urmă șase luni l-au întărit în credința, că proiectul de budget corespunde în toate privințele realității situațiunii financiare și economice a țării. Ear' dacă este oare-care abatere, lacune, apoi aceasta se datorește împregiurării, că în acest interval au trebuit să se facă lucruri neprevăzute, ce e drept, dar indispensabile, imperios cerute chiar, ca regularea albiei râurilor pe de o parte, ear' pe de alta construirea liniei ferate dela Sighetul-Marmației până la Stanislau. Cât despre încasările dării directe și indirecte și a taxelor pe consum, poate asigura și în această privință, că proiectul de budget se întemeiază pe cifre pozitive. Situațiunea financiară, dăce ministrul, este consolidată, și dacă cineva o găsește altminterale, apoi aceasta vine numai de acolo, că ori că judecă preocupat, ori că are pretențiuni prea multe.

Răspunde apoi invinuirilor aduse guvernului actual de contele Apponyi, și dăce, că politicele actuale financiare a majorității se datorează dacă echilibrul financiar este restabilit. Neagă, că s'ar pune prea multe dări pe contribuabili și că guvernul actual s'ar țîrgui cu Viena. Afirmațiunea opozițiunii, dăce el, că taxele pe consum au ajuns limitele, au obosit și spăriat pe consumatori, nu se bazează pe realitate: cifrele arată contrarul, căci tocmai în acesti din urmă ani consumația s'a mărit, astfel de pildă țigaretă mică s'au consumat în anul din urmă cu 50 milioane mai mult ca în anii precedenți. Veniturile drumurilor de fer de asemenea sînt mai mari decât s'a prevădut în budget. Asigură apoi pe opoziție, că budgetul militar n'are să aducă perturbare în budgetul general, deoarece-ce guvernul a știut să se opună cu energie în fața cererilor exagerate militare. Termină spunînd, că parlamentul poate fi liniștit în privința bazei reale a proiectului de budget, deci cere luarea în considerațiune a acestuia.

Helffy Ignatz în discursul seu acuză mai ales pe contele Szapary de a fi ruinat finacele Ungariei. Aceasta pe când era mi-

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Poetul de curte.

— Novellă —

Trad. de D. Voniga.

Activitatea literară cumpînd individualitatea — poate fi: batjocură, extravaganță, dilerie, mîiaserie, artă și virtute.

Schlegel.

S'a întemplat în Ucraina, în luna lui Mai, sau cum se dăce în Orient, în sezonul florilor și al filomelelor, în grădinile Alhambrei sau ale Casmirului. Cel-ce a inspirat cîndva din aerul Ucrainei și a fost încântat de farmecul pămîntului ei virgin, acela nu va dăce că exageră. — Pe cât e de incomparabil cerul Neapolului atît sînt de incomparabile primăverile Ucrainei.

De tot alt răsărit e acesta, nu ca acel din bîrcurile Poloniei, nici ca cel din deșerturile Mazovine, sau ca acela de peste coroana înghețată a Carpaților. Ucraina aseamănă primăvara cu potirul florilor, care una după alta își desvîlesc pletele pline de parfum, în al căror giur aboară fluturii și răsună cântec de filomelă.

Cu un euvent Ucraina — cum dăce Scriptura — e vîrsată cu lapte și miere; natura o împodobi cu colorii de curcubeu, parfum dulce, farmec magic, și cu comorile id ilor și simjîmintelor.

șime de oaspeți, care fură atrași de prînzurile și luxul vestit al bogatului de Tulcina.

Ceea-ce ne poate arăta luxul și pompa aici toate aflăm, — e o adevărată expoziție a penelor de struț, a dantelelor de Brabant, șalelor de casmir, a bijuteriilor strălucitoare de briliant, mîrgăritarelor, decorațiunilor și a inelelor prețioase.

Acestea delectau mult fantasia orientală a magnatului polon; mulți erau, care desfășurînd strălucirea curții lor, cu superbie se delectau de aceea când o priviau, până când acest lux ca glasura petrilor de aur, numai la vedere era frumos; pentru-că de ar căuta cineva secretele stării reale, de multe s'ar înflora curiosul, căci nu e bine a conturba putredimea sicriului glasurat.

Ce vesel e ați contele Felix!

Cum îi străluce fruntea!

Din încreșturile de pe ea se pare, că un euget greu îi preocupă crerii. S'a limpedit însă, și pe buzele lui se ivi un zîmbet.

— Bravo, Metzel, Bravo! exclamă contele Felix, bătînd uimerii măiestralui, precum vîd, cu un ce rar ai îmbogățit frumșile țerii mele.

— A, aceasta e Țarsoe-Selo din Trascat și Tivoli, dăseră damele care își aflau plăcerea numai în ce e străin.

— Grădina Armidelor! Paradisul recerit! dăse spectaculul domn încărînt, poetul de curte al lui Trembecki. Grupa aderenți-

nistru de finance, era deci în capul unui departament unde se potrivea tot așa de puțin ca și cum se potrivește în locul pe care-l ocupă în prezent ca șef al cabinetului.

Molnár József reflectează la unele obiecțiuni ce a adus ministrul de finance probelor ce dăcise dinul ca a dat despre reaua politică financiară a cabinetului actual.

Majoritatea a votat apoi luarea în considerație a proiectului de buget și a deciziei ca discuționea parțială să se înceapă în proxima ședință.

Casa domnitoare și Maghiarii.

Ședința dela 2 Aprilie a camerei maghiare a dat naționalităților privilegii să vadă adevăratele intențiuni politice ale Maghiarilor, a dat cu o probă mai mult, și încă una din cele mai semnificative probe despre gradul, la care a ajuns șovinismul maghiar, dorința ce-l arde pe Maghiari de a face din acest stat poliglot un stat național-maghiar.

Fiind la ordinea zilei proiectul bugetului „curții maghiare”, a cărui sumă se ridică la cifra de 4.650.000 florini, s'a provocat următoarea discuțiune:

Eötvös Károly urtează organizarea unei curții maghiare separate. Dăc, că legiuirea dela 1867 a lăsat neștirbit acest drept al Ungurilor și la 1873 primul ministru și ministrul de finance de atunci s'a și obligat să dea raport minuțios despre felul cum se cheltuește lista civilă. Și atunci, ca și azi, au fost două mari greșeli, două scaderi: în personalul curții Monarhului, unde sunt ca la 4000—5000 persoane aplicate, maghiarismul abia este reprezentat; a doua, că deși lista civilă nu s'a votat Monarhului numai pentru a susține din ea personalul de curte, pentru scopuri umanitare și culturale maghiare se dă o sumă foarte neînsemnată. Tocmai de aceea încă înainte cu 20 ani guvernul se lăgase a interveni pe lângă M. S. ca să se restabilească paritatea cuviincioasă, care însă nici până azi nu este restabilită.

Lucrul cel mai grav este însă, dăc Eötvös, că nici până azi nu avem „curte maghiară” separată. Se dăc, că aceasta nici nu se poate până-ace castelul dela Buda nu se va mări și înfrumuseța. Cum însă din cele 12 milioane votate pentru acest scop anual nu se dau decât 300.000 fl., ar trebui să așteptăm cel puțin 40 ani până-ce să avem curte maghiară separată de aceea a Vienei. Ei bine, până atunci se durează tot actuala stare de lucruri? Se vede, că guvernul se conduce după principiul: a sta vecinic pe loc, ori de acela al nevoinei perpetue.

Incidental amintesc și despre statua lui Hentzi în Buda, care este o desfidare a conștiinței naționale maghiare. Întrebă, de ce Vienezii n'au ridicat statuie lui Mateiu Corvin?

În același sens vorbește și Bárd József, care dăc: Curte maghiară separată se avem ne dau drept legile fundamentale ale țării. Înființarea acestei curți cât se poate de repede este o dorință nu de partid, ci este dorința cea mai mare a tuturor Maghiarilor și este totodată și un interes dinastic.

Ugron Gábor: Legea arată precis, dăc el, că întreținerea curții nu este cestiune comună între statul maghiar și statul

austriac. Așa se exploă, dăc Ugron, că de câte-ori bărbai politici maghiari s'au prezentat cu legea în mână la monarh, acesta n'a făcut dificultăți. Decât guvernului actual îi este frică să provoace conflict, să se strice cu factorii politici dela Viena, de spriginul căror au nevoie în lipsa de popularitate în țară. Dacă vreți ca inima și gândul poporului să se contopească la un loc cu dinastia, dăc Ugron adresându-se majorității, atunci întemeiați curtea maghiară separată! Aceasta cu atât mai oșbit, cu cât de așa ceva e nevoie și pentru descurcarea cestiunii de moștenire la tron.

Pázmány Dénes crede, că numai în proiectul de buget există o curte maghiară, în realitate însă curtea nu numai că nu e maghiară, dar' nu e nici măcar comună, ci e curat austriacă! Personalul întreg, așa dăcând, este german, și la Oberst-Hofmarschall-Stab statul maghiar este reprezentat printr'un tălmăciu, întocmai ca cele mai mici naționalități din monarhie, Italienii de exemplu. Despre dignități de curte maghiare abia se mai amintesc, și dacă se amintesc, apoi latinesc. După anunțurile oficiale ale Curții din Viena, când monarhul vine la Budapesta se scrie: „Ausflug nach Budapest”. Va să dăc se consideră capitala Ungariei ca loc de excursiune, până-ce Salzburg, Praga și Grazul sunt rezidențe. Până la cea din urmă lingură, totul se aduce din Viena, când monarhul face excursiune la Budapesta pentru a deschide parlamentul. Arată, că la prădurile de Curte funcționarii dela Curte stau înaintea deputaților, că presidentul dietei mergând în audiență la Monarhul, a fost primit numai după-ce întâiu au fost primiți alți 15 înși (strigăte: „Acesta-i scandal!” și protestări sgomotoase în stânga și stânga extremă).

Depune la birou următoarea propunere:

„Camera deputaților invită pe guvern, ca să întreprindă imediat pașii necesari pentru înființarea curții maghiare independente și să dea apoi seamă despre rezultatul obținut”.

Visontai Soma se alătură la propunerea lui Pázmány.

Ministrul de finance Wekerle observă opozițiunii, că până aci nimeni n'a tăgăduit, că întreținerea Curții n'ar fi a face comuna. Spune, că guvernul se ocupă de altfel cu stăruință, ca situațiunea și caracterul ca stat de drept al Ungariei să ajungă a se manifesta, nu însă prin crearea unei curți maghiare separate, ci în arătările externe ale întreținerii și vieții dela Curte. După-ce negociațiunile în privința aceasta vor fi terminate, promite că va raporta camerei.

Pázmány nu e mulțumit cu declarația ministrului și de aceea își menține propunerea.

Punându-se la vot, propunerea este respinsă numai cu 28 voturi: au votat pentru 82, ear' contra 110 deputați.

Școalele nemaghiare din Banat.

În ședința dela 2 Aprilie n. a casei deputaților a răspuns ministrul Csáky la interpelația deputatului Madarász despre „starea tristă a instrucțiunii publice în comitatul Timiș”. Răspunsul ministrului este în liniiamente generale următorul:

moasă și se vatem vâstarii gingași, — se înalță această operă măreață, — altoile scumpe...

Asupra acestor observări ale bătrânului botanic, ce aparținea curtenilor, dar' nu înțelegea allegoria idilică, toți erupseră în hohote, luând pe bătrânul în ris, dăcându-i că n'are simț pentru rim, ear' măiestria versificării doar' nici din veste n'o cunoaște.

Trembecki se bucurase vădând, că conversațiunea luase altă direcțiune și nu-l vor tortura atât pentru vers. — Căută deja pretext să poată scăpa dintre ei. — Spre nemărginita lui plăcere însă dama, care era proclamată de regina frumșiei, îi întinse mâna, aștinându-i ochii spre el, — ca el să poată privi fața aceleia ce e plină de farmece orientale. În costumul ei ușor reprezenta idealul lui Tenier, precum și nevinovăția personificată a evului de aur; pronunță apoi cuvintele: „Am pierdut pe contele — se-l căutam!”

Au plecat cu toții, Trembecki era pudrat, costumul lui cu chindiseală deasă, înfățișa un erou francez, sabia lui atrănată la șolduri — se legăna, vorbea multe frase și galanterii de marseilles — ce-și însușise în salonul mamei de Geoffrin. Trecuse deja de 70 ani, dar' lungă încântătoare Sire întinerise de tot. — Chevalier La garde de Mennese, după aceasta mult mai târziu, cu fantasia-i vie, putându-i închipul această păreche, foarte nimerit o asemănă cu Malvira, care pe bătrânul Osian îl conduse peste

DI deputat 'mi-a adresat două întrebări: mai întâiu că dispus sunt a cerceta stările școlare din comitatul Timișului și a doua dacă și dacă am constatat, că sunt asemenea neajunsuri, sunt dispus a lua măsuri energice ca aceste neajunsuri să dispară.

Întăiu nu este necesar, ca eu să examinez din nou starea acestor școle, căci starea lor este în faptă constatată de inspectorul școlar concernent, care a vizitat în persoană școalele și a raportat comisiei administrative. Adăug, că aceasta a făcut-o încă în anul trecut, ear' comisiunea administrativă a pertractat raportul seu în decursul iernii, pare-mi-se la 15 Ianuarie. Prin urmare nu este trebuință să se facă cercetare nouă.

Relativ la a doua întrebare, că luat-s'au dispozițiuni, răspunsul meu este, că o parte a dispozițiilor s'au făcut în mod natural, ea' ce nu s'a făcut, se va face cât de curând.

Anumit comisiunea administrativă, pertractând raportul inspectorului școlar conform chemării și datorinței sale, a îndrumat pe inspectorul școlar să facă pentru fiecare școală separat câte un proiect de măsurile ce sunt de luat. Aceste proiecte, după cât știu, în mare parte s'au făcut și s'au pertractat în comisiunea administrativă. Mie-imi rămâne de altă parte datorința de a controla dispozițiile luate de comisiunea administrativă, și unde aceste nu vor avea destul efect, cu toată puterea ce-mi dă legea voi lucra, ca stările de lucruri contrare legii și culturii, observate în unele școle, să dispară.

Acesta este răspunsul la întrebările dlui deputat. Trebuie să mă ocup însă și cu motivarea lor. Domnul deputat, după un articol al lui „Magyar Hirlap”, susține, că aceste stări de lucruri s'ar fi generale în întreg comitatul Timișului. Dăc, că învățătorii nu știu ungurește, că școalele sunt strimbe și murdare, că învățătorii nu sunt calificați. Toate aceste însă inspectorul școlar le-a constatat numai în 61 de comune, între care se împartesc aceste neajunsuri. Tot așa este și cu punctul, că învățătorii nu știu ungurește. Aceasta este adevărat numai în câteva comune și prin urmare nu se poate dăc despre comitatul întreg. Despre unele comune raportul inspectorului dăc numai, că limba maghiară nu se propune cu destul succes, nu că învățătorii nu știu ungurește. Așa stă lucrul și în privința calificațiunii. Inspectorul numai în nouă comune a constatat, că învățătorii n'au diplomă de calificațiune.

După toate acestea ministrul constată, că în comitatul Timișului rēul nu este așa mare, după-cum a fost prezentat. Din raportul anual al ministrului s'a putut vedea, că relele acestea scad din an în an, dar' este adevărat, că în Ungaria-de-Sud progresul este mai încet. Spre acest sfârșit ministrul a trimis încă în anul trecut un funcționar ministerial, ca să cerceteze lucrul la fața locului. Din raportul acestuia s'a vădut, că cel mai mare rău este, că în multe comune învățătorul, cu deosebire la școalele confesionale, este prea rău plătit, sub minimul de 300 fl. anual. În această privință ministrul așteaptă ajutor dela proiectul de lege despre regularea salarelor învățătorești.

Al doilea rău este, că în acele părți nu sunt destui învățători, care se acie și limba naționalităților. Pentru a ajuta în această privință, ministrul proiectează înființarea unei preparandii de stat în Ungaria-de-Sud.

Ear' în sfârșit, pentru-ca absolvenții preparandiilor de stat să poată fi aplicați și la școale confesionale, ministrul este de părere,

că în preparandii trebuie să-și câștige și calificațiunea de cantori. Spre acest sfârșit a și elaborat un plan de învățământ, care a fost examinat de consiliul de instrucțiune, ear' acum decurg pertractările în această privință cu autoritățile bisericești.

Casa a luat spre știință răspunsul contelui Albin Csáky.

Anarchiștii din Paris.

Despre noile mișcări anarhiste, petrecute în capitala Francei, se dau următoarele amănunte cu data de 2 Aprilie:

Toți inculpații atentatelor cu dinamită au făcut mărturisiri complete și au dat amănunte asupra exploziei din bulevardul St. Germain; ei au designat cu toții pe Ravachol ca șef al bandeii. Ravachol este de altfel închis în celula nr. 1 dela Conciergerie, în aceeași cameră, unde au stat și asasinii Prado, Pranzini, Banbourg, Anastay și alți criminali celebri. Se poartă ca un sâlbatic. Povestese cu mult sânge rece, că a tăiat pâne cu același cuțit, cu care odată omorise, nici măcar n'a ștears de sânge cuțitul. El este în continuu păzit de trei gardiani.

Javel, unul din complici, a declarat, că Ravachol trebuie să fi îngropat undeva dinamita furată la Soisy-Sous-Etioles.

Instrucțiunea cunoaște toate uneltirile lui Ravachol de vr'un an încoace. Se știe, că după comiterea asasinatului din Montbrisson, el a furat 30.000 franci, pe care i-a plasat la diferiți coreligionari din St-Etienne. Acesta îi trimiteau bani treptat după trebuințele sale.

„Liberté” anunță, că s'au trimis ordine în provincie pentru a expulsa pe anarchiștii străini.

Senatul a adoptat proiectul de lege, care pedepsește cu moarte pe autorii atentatelor prin explozie.

O perchișiție făcută la domiciliul lui Ravachol la St. Mandé a făcut să se descopere accid sulfuric, accid nitric și sfârșimături de sticlă.

Toate presupunțiunile concordă a face să se considere Ravachol ca autorul exploziei din strada Clichy.

Noue arestări sunt iminente.

Amos Comenius și Maghiarii.

Din cercuri învățătorești ni-se trimite următoarele aprețieri nimerite:

Doamne, da ciudați oameni mai sunt și compatrioții nostri maghiari. Nu numai ciudați, dar' și curioși, și încă curioși în gradul suprem.

Așa e natura lor. Bag-seamă construcțiunea craniului lor e de astfel încomită; ei numai dela fire pot fi așa, după-cum sunt, natura i-a creat așa.

Vorba e adevărată despre ziua aniversară a reamintului pedagog Amos Comenius.

O și cu totul însemnată! E însemnată, pentru-ca s'a sărbătorit un bărbat atât de însemnat pe terenul școlastic de o parte, ear' de altă parte — ceea-ce și ridică în gradul suprem însemnătatea acestei sărbări — imi pare, că conecțiunii nostri maghiari cu ocaziunea acestei sărbări au judecat mai rezonabil, mai natural. Ear' aceasta e un lucru rar, prin urmare pentru noi surprinzător.

E posibil, că ceea-ce au făcut, involuntar au făcut, pe nesciute. Căci ce să dăci altceva atunci, când ei preamăresc cu atâtă en-

tusias, cu atâtă însuflețire pe un bărbat al cărui principiu e, că tot ce se predă în școală, numai în limba maternă, în limba înțeleasă de școlar, se poate preda cu succes. Ei, dăc, preamăresc pe acela, și când colo — pe lângă toată mărirea ce i-o fac — fac tocmai contrarul principiilor lui!

Nu e vorbă, adă și de bune principiile lui Amos Comenius, când e vorbă de ei și limba lor. Atunci strigă în gura mare, că se calcă în picioare principiile pedagogice, că se comit barbarii în mijlocul Europei și mai știe D-șeu banul mai ce. Ear' când e vorba de alții, pe care ei îi apasă, atunci pare-că nici că mai exista principii de ale lui Comenius, ba ca-și când nici n'a existat acela vr'o-dată pe fața pământului.

Acum nu voi să cercetez, că cele dăse de ei cu ocaziunea aniversară, cu voce, ori fără de voce le-au dăc. Voi dăc numai, că ei, după firea lor, pe din afară, spre a seduce lumea, se arată cei mai liberali, în faptă însă sunt cei mai apăsători oameni.

Ce să mai dăci! În adunări, în reuniuni, ba chiar și în academia maghiară s'au ținut discursuri peste discursuri și care de care mai infocate, mai însuflețite pentru Comenius și principiile lui. Sărmanul, dacă s'ar scula din morți și ar auți pe compatrioții nostri maghiari vorbind, și în fine, dacă ar vedea și faptele lor, atunci oh! atunci, dăc, ar exclama și plin de durere earăși s'ar întoarce îndărăt, în moment.

Căci altceva ar dăc el, când ar vedea, că s'a octroat cu puterea o limbă străină școlarilor, care n'o pricepe și nici n'o înțeleg. Dar' ce ar dăc în fine, când ar da și ar ceti atentatul mai nou, legea despre asilele de copii? ... O lege mai barbară și mai contrară principiilor lui Comenius nici că ne putem închipui!

După-cum am fost dăc, așa e firea lor, așa i-a creat pe ei natura. Și fiind ei astfel croiți dela natură, n'avem a aștepta dela ei nici o îndreptare, la așa ceva nici că se pricepe și nici că se vor pricepe. Cu grapa nu poți ara și nici cu plugul grăpa.

Principiile lui Amos Comenius, deși se însuflețesc pentru ele, nu-i vor împede în calea lor. Căci calea apucată vor continua-o și o vor tot continua până nu le va dăc cineva hotărât: stați! Prea mult cu barbarismul vostru asiatic! Dascălul.

CRONICĂ

Numiri. Au fost numiți: Subjudele Sigismund Herczeg dela judecătoria cerc. din D.Sănmartin jude la cea din Zsadány, subjudele și notarul de senat Dr. Laurentiu Illyés dela tabla reg. din Murăș-Oșorheiu jude la tribunalul reg. de acolo și diurniștii Gregoriu Furezadi și Borza Aladár dela tribunalul reg. din Deva scriitor tot la acel tribunal.

Repășirea contelui Csáky. După o împărțire ce primese dela Budapesta diarul „Presse”, ministrul de culte contele Albin Csáky ar avea intenția să repășească dela postul seu, din considerațiuni familiare și sanitare, îndată după terminarea desbaterii asupra bugetului.

Răpaușul de Dumineca. Se aduce la cunoștință publică, că, în sensul ordonanței ministrului reg. ung. de finance nr. 2621, trafica cea mare de aici, începând de Duminecă în 10 Aprilie n., Dumineca și sărbătoarea va sta închisă dela 9 oare a. m. până la 4 p. m.

Împăratul Wilhelm în Viena. „Deutsche Zeitung” primese din Berlin știrea, că împăratul Wilhelm ar avea de cuget să vină în estan la Viena spre a cerceta expoziția pentru muzică și teatru. Se dăc, că visita moarhului german la Viena va avea loc probabil la toamnă, și anume în timpul când va putea participa și la vânătoarele de toamnă în Steiermark.

Sinuciderea lui Geza Eötvös. „Magyar Hirlap” împărtășește, că comitatul Pestei a cerut asigurarea pe moștenirea lui Geza Eötvös până la suma de 21.000 fl. Eötvös posedă o casă frumoasă și 70 jugere de moșie.

Duelul Pace-Mustatza. Din Cernăuți primim următoarele rânduri: După ce ministrul austriac de agricultură a cassat hotărârea consiliului disciplinar în contra baronului Nic. Mustatza, contele Pace conform promisiunii de mai înainte, a trimis încă Luni în 28 Martie a. c. n. doi martori la baronul Mustatza cu declararea, că el e acum gata a-i da satisfacțiune cerută. Martorii contelui Pace, domni Ștefan Ștefanovici și baron Capri, au convenit apoi în aceeași zi cu secundauții domnului baron Mustatza, domni Niculae Cârstea și baronul Kirchbach, și s'au unit asupra unui duel cu pistoale. Duelul a avut loc Marți în 29 Martie la 4 oare d. a. în casarma de cavalerie din Tucia. Primul care și-a ales pistolul a fost contele Pace și tot el a avut și prima pușcătură. Nenorocirea a vrut însă, ca pistolul să-i plesnească și să-i rănească mâna dreaptă, glonțul trecând peste capul baronului Mustatza. Acesta, la rândul seu, a puscat peste capul contelui Pace. Medicii de față Dr. Zulufiecki și Dr. Filipovici au legat ime-

lor lui deasemenea strigară: „Grădina Armidelor! Noul Paradis!”

— Nu, domnilor, — intreruse poetul de curte, vând se-și îndrepte greșeala; provocarea mea la Deii străini nu e nimerită! Apoi întorcându-se către dama ce sta la dreapta contelui, dăc: „Deiță grădinei e între noi; pentru-ce se nu dăcăm dar', că această grădină e Sofia Sofiei cea mai frumoasă”.

Femeia admirabilă în frumșea atinse gingaș pe post cu umbrela-i, de-și părea că îl consacra de cavalier pentru curtenire amoroasă; ear' contele Felix strinse cu tărie mâna lui Chambellau, ca și când ar voi să-l țină vecinic în pragul palatului seu.

Bravo! Ce spirit! Voltair-ul Polonilor! strigară aplaudând femeile frumoase.

Chambellau! șopti poetului un cavalier lîngușor, — ar fi cea mai bună ocaziune pentru a-i face contelui o bucurie cu compunerea unei poezii.

— Ai face operă nemuritoare — adăuse un curtean de lângă el.

— A fi Delil polon, — întregiră ceilalți.

— Post didactic!

— Eu votez pentru idilă, — notifică o damă afectantă. — Scena ar fi de a se petrece în Arcadia, cu păstorul alegoric, ar avea rol Medor și Angelica, pe această verdeață, pe secululele atârătoare și pe lângă păraie ar pasce oișoare și ar salta căprioare...

— Oioșoare, căprioare!... Multumesc! aici să lași oi și capre să pască verdeața fru-

patriei, nu e ridicată biserica souvenirilor, care ca o bunică vorbește despre faptele străbunilor, care și tăiau capetele pentru acest cuvânt frumos: „Patrie”.

— Și totuși, aici sunt de toate, ce te fac să uiți de întreaga lume, — îl intrerupse Chambellau, ne plimbăm prin verdeața Elisului, fără să fi beat din apa Lethaei; frumșea Sofiei întrece toate frumșele sexului femeiesc din lume; ear' înțelepciunea, ospitalitatea și potestatea stăpânului aruncă vâl peste gloria, marinosia și pompa lumii externe.

— Acestea sunt și prea măgulitoare pentru mine, Chambellau.

— Nu-s destul de sincer, conte?

— Aceea n'o dăc, dar' poetilor le place încâtva a exagera.

— Oare cu ce ați pute dovedi?

Dovada-mi stă înainte. — Dacă ești în Elisul pentru-ce, dorești lumea? Pentru-ce respingi ospitalitatea oferită?

Mă iartă Chambellane, dar' de n'ai fi poet, nu și-aș crede, deoare-ce aceste plaiuri, această natură oficială îngrijită, acest loc alegoric, acest Olimp — așa de puțin te atrage! Cugetă-te bine, căci în fine chiar și aceea e glorie, când vorbești despre ceea-ce e maestos! Cine știe, dar' dacă și Omer numai prin aceea a devenit renumit, că a cântat pe Achil? (Va urma.)

Conte! Pe tine te căutam. — Să-i arătam lui Chambellau toate minunile grădini noastre, doar' va înceta cu laudele entusiasmte despre plava prințului Czartoriez.

N'am drept — răspunse contele cu un zimbet ironic; — aici nu murmură Vistula

diat rana contelui Pace, care în câteva zile se poate vindeca. De împăcare nici vorbă. După două săptămâni adversarii s'au salutat prin ridicarea pălăriei și și-au întors spatele. Procuratura c. r. a avut ordin mai înalt de a nu interveni în această afacere.

Sciri militare din România. Ministrul de război al României a luat decizia, ca pe viitor, comandanții corpurilor de armată să fie generali de divizie, precum și șeful statului maior din București să fie tot general de divizie. Prin noul buget s'au prevădute aceste locuri de general, precum și două alte locuri de generali de brigadă pentru comandamentele de cavalerie.

Congres medical. Foile din București scriu: Dl Doctor Leonte, chirurg-șef al spitalului „Filantropia” din București, este delegat din partea onor. eforti a spitalelor a lua parte la congresul chirurgilor francezi, care se va ține la Paris în luna Aprilie. Cu această ocazie dl Leonte va comunica congresului o lucrare asupra chirurgiei ficatului și două cazuri de calculi biliari, pe care l'a operat cu succes extirpând vesica biliară.

Moartea unui general român. Cătim în „Timpul” dela 22 Martie st. v.: Ieri dimineață a încetat din viață dl general de brigadă Ioan Carp, inspector general al artileriei, unul din cei mai distinși ofițeri ai armatei noastre. Generalul Carp era născut în 1842, a făcut școala militară din țară și în urmă a plecat în străinătate, unde a obținut brevetul de ofițer de stat-major. A făcut campania din 1877—1878 ca locotenent-colonel. În anul 1881 a fost avansat la gradul de colonel și numit director al arsenalului armatei. În 1891 1 Decembrie a fost avansat la gradul de general de brigadă și numit inspector de artilerie. Generalul Carp lasă unanime regrete atât printre camaradii săi din armată, cât și printre numeroșii săi amici și cunoștinți. Însemnarea sa se va face Duminecă.

Exposanți. Un mare număr de comercianți și industriași din București și din toată Țeara-Românească au declarat, că vor lua parte la expoziția universală din Chicago.

Împușcat de sentinela. După o telegramă din Berlin, în noaptea spre 2 c. un individ a atacat sentinela înaintea casarmei de acolo a regimentului 3 de gardă, amenințându-l cu un cuțit. Vădind că se lăsa arestare, individul a apucat fuga și, cu toate provocările sentinei, nu a voit să stea pe loc. În fine soldatul a fost nevoit să tragă. Glonțul a străpuns spatele fugărilor, rănindu-l grav, ear' pe altă persoană ce se afla înaintea acestuia, dar' care nu a fost rănită de la exces, ușor.

Foc. Se telegrafează din Hamburg cu data de 2 Aprilie: Dădă oarele 7 1/2 a r de un mare hambar dela capătul „Cheilului împăratului”. Paguba totală se evaluează la mai multe milioane. Un pompier a fost grav rănit, inspectorul cheilului Tegye nu se găsește.

Convoiul funebriu în pustie. Acum câteva săptămâni a murit la Murgabed, în Persia, un negus, care rugase pe nevastă-sa să-l transporteze corpul în orașul sfânt Kerbelah, în pustiile Mesopotamiei. Această dorință a fost îndeplinită, dar' oboseala călătoriei în atât de fatală tinerețe vedu, încât muri pe drum. Cele două corpuri au fost transportate la Kerbelah pe spatele aceluiași cânie și au fost îngropate în același mormânt.

Un munte prețios. La Mexico s'a descoperit un munte de onix, o piatră prețioasă. Acest munte e aproape de El-Paso. Muntele strălucese ca un brillant. Onixul acesta e atât de mult, încât va fi întrebuințat și pentru bijuterii și ca piatră de construcție. Un bancher bogat din New-York vrea să-și facă o casă întreagă din Onix. Această construcție îl va costa peste 10 milioane. Notăm că scirea este „americană”.

O bandă de adormitori. Se scrie din Paris cu data de 15 Martie: Parchetul din Sena se ocupă în acest moment de o gravă afacere de furturi comise de nise răufăcători, care se pot intitula „adormitori”. Șeful bandei, Georges F..., în vîrstă de optzeci ani, grație unei compozițiuni lichide, pe care a inventat-o el, adormia aproape instantaneu pe nenorociții, pe care voia să-și jefuească. Victimele lui se compun mai ales din bețivii pe care îi întâlnea mergând pe două poteci sau șezînd pe băncile bulevardului dela marginea orașului, răzîmați în coate. Georges F., ajutat de unul din complicitii săi, se apropia de acestia și, sub pretext de a-și face să respire amoniac, cașă se desbete, le punea sub nas flaconul conținînd compoziția lui amețitoare. Efectul era imediat. Victima perdea aproape îndată cunoștința și agresorii se profitau de somnul lui pentru a-și jefui. În urma a numeroase plângeri adresate parchetului Senei, poliția a arestat pe Georges F... Acesta refuză să spună unde își are locuința. Ieri dl D... cismar în strada Saint-Martin, așînd de arestarea îndrăgănețului bandit, a venit la Parchet și a adus o geantă, pe care Georges F... o lăsa la dînsul în păstrare cu câteva zile mai înainte. Această geantă conținea mai multe flacone cu lichidul adormitor. Lichidul acesta va fi analizat de dl Griad, șeful laboratorului municipal.

Triumful cognacului Eszterházy în străinătate. Foile din Budapesta aduc sub acest titlu cu data de 20, respective 21 și 22 Februarie următoarea notiță: După

raportul corespondentului nostru, la expoziția internațională pentru „Crucea-roșie” în Lipsca a participat și fabrica de cognac a contelui Geza Esterházy din Angyal-föld și acolo a reputat industriei de cognac ungare o învingere mare bine meritată. Maiestatea Sa regele și personajele cele mai distinse au onorat mai de multe ori cu vizita lor pe directorul fabricii ce era prezent acolo și au dat expresiune laudei lor preînaltă. Juriul expoziției l'a recunoscut cea mai înaltă distincție: „Marea medalie de aur”. Ce efect entusiast a făcut acest cognac asupra cerurilor normative de acolo, aceasta reiese din următorul articol al foii oficiale reg. saxonă „Leipziger Zeitung”: Cognacul francez, care încă înainte cu câțiva ani predomina piața germană și austriacă, era adese-ori produs din material brut unguresc, ba de multe ori se exporta din Ungaria cognac gata în Franța, pentru că acolo „pregătit” se se importase apoi eară cu prețuri mari în Germania și Austria. La „expoziția internațională” pentru „Crucea-Roșie” am învățat a cunoaște, produsul propriu cognacul contelui Geza Esterházy. Fabrica, care se află în Angyal-föld l. Budapesta, produce după-cum ni-a dovedit o mostră de probă, un cognac, care are o aromă foarte fină, un gust foarte plăcut și o oare-care dulceață moale. Noi am avut în Lipsca înainte cu câțiva ani un cognac din anul 1811, pe care l'am ținut de cel mai fin ce am avut vreodată; sincer mărturisind, cognacul contelui Geza Eszterházy își aduce foarte mult cu acest cognac vechiu cu strat. Deoarece se se plănușese de către această firmă exportul în Germania, vom avea să bem în curînd și în Saxonia un cognac foarte bun. Ne bucurăm adînc de marele triumf pe care l'a reputat industria ungără de cognac.

VARIETĂȚI.

(O boală nouă foarte ciudată.) La Colonia un om în vîrstă de 42 de ani a fost apucat de o boală ciudată de nervi, a început deodată să joace prin casă, și a jucat cinci ciasuri, până a căzut zdrobit de oboseală și a adormit; a doua zi la deșteptare a sărit în picioare și a început de nou să joace; treaba asta o face mereu de două săptămîni.

Doctorii sînt uimiți, omul a fost dus la spital și legat în pat cu frînghii, era cât pe aci să moară; fiind liberat a început să joace și trăsece și aji.

Estă o boală nouă; pe fiecare an se ivesce câte una.

Din public. *)

Fîindu-mi peste puțință a mulțumiri în specul tuturor celor-ce din durerosul incident al morții iubitei mele sotii 'mi-au dovedit prețioasele lor simpatii prin condolențe exprimate într'un număr atât de mare de scrisori și telegrame, trimise din toate părțile României: îmi permit a le mulțumi pe această cale în modul cel mai cordial.

Sibiu, 23 Martie (4 Aprilie) 1892.

Eugen Brote.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 4 Aprilie n. În casa deputaților a anunțat presidential, că consiliul general al băncii austro-ungare a propus pe Hieronymi de vicegubernor. După-ce opoziția a protestat contra trimeritiei casului la comisia de incompatibilitate, ministrul de finance a declarat, că rămîne în voea lui Hieronymi să primească sau să nu primească acest oficiu.

Paris, 4 Aprilie n. Poliția a arestat pe un bărbat deghisat în haine femești, a cărui signatură se nimerese cu a lui Mathieus, primul complice a lui Ravachol.

Belgrad, 4 Aprilie n. Construirea cabinetului se pare că nu mulțumesc pe radicali. Cu deosebire sînt nemulțumiți de numirea lui Ghiurici. (După scrierile ce am primit în urmă, reconstrucțiunea cabinetului s'a făcut astfel: Pasiciu preșidiu și externe și provisor la finance; Velimirovici lucrări publice; Milosavlievici interne; Ghiurici război; Gheorghevici justiție; Nicolici culte; Dușmanici comerț. Red. „Trib.”)

Bibliografie.

A apărut: *Șesezeci și patru cuvinte sau predice ale celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Chrysostom Extrase de doctorul Carol Iosif Hefele, profesor de teologie la Tübingen. Traduse românește și orînduite după Duminecile și sărbătorile anuale ale bisericii ortodoxe de episcopul de Roman Melchisedec. De vîndare în „Tipografia cărților bisericești” din București. Prețul 4 lei noi.*

A apărut: *Studiu despre ierarhia și instituțiunea sinodală în biserica ortodoxă a Răsăritului.* Prețul 50 bani.

A apărut: *Teologia Dogmatică, de Macarie în 3 volume 4° fiecare câte 50 coale; tradusă de Ger. Timuș. De vîndare în „Tipografia cărților bisericești” din București. Prețul 50 bani.*

A apărut: *„Biblia de Buzău”, în 5 volume. Prețul 10 lei.*

A apărut: *„Tablele cerate descoperite în Transilvania”, studiu arheologic și filologic, de George Popa, licențiat al facultății de litere din București și profesor. Această scriere, care a fost favorabil aprefiată nu numai de învățării noastre, ci și în străinătate, merită atențiunea tuturor oamenilor de știință dela noi și în special a cărturarilor români din Munții-Apuseni.*

Cartea domnului George Popa tratează: I. istoricul și descrierea tablelor cerate; II. paleografia lor; III. cuprinsul juridic al tablelor cerate, minele de aur în Ardeal, colegiile aulare și funerare; IV. tablele cerate din punct de vedere etnografic și filologic.

Studiul e îmbogățit cu 3 stampe și gravuri intercalate în text.

Depositul general e la librăria I. Socec în București.

„Familia”. Apare în fiecare Duminecă în Oradea-mare. Proprietar, redactor și editor Iosif Vulcan. Anul XXVIII. Nr. 12 dela 22 Martie (3 Aprilie) are următorul cuprins: Noi în 1892. Conferința ținută la 9 Februarie pentru inaugurarea „Ateneului-Român” în București. De B. P. Hagdeu. — Sonet. Poesie de I. M. Ritișorean. — Sacrificată amorului. Novela de Gr. Mărunțeanu. (Urmare și fine). — Medicina populară. De S. Liuba și A. Iana. (Urmare). — Marita! Dramă în 5 acte de Adolphe d'Eunery și Edmond Tarbe. Trad. de N. A. Bogdan. (Urmare). — Salon: Vasile Adamachi. — Sesiunea gen. a Academiei-Române. — Prima țigară. (Cu ilustrațiune). Teatrul și muzică. — Biserica și școala. — Ce e nou? — Călimarul săptămîni.

LOTERIE.

Tragerea din 2 Aprilie st. n.

Budapesta: 40 51 23 1 37

Călimarul zilei

21 Martie (5 Aprilie) 1892

Julian: Zaharie.

Gregorian: Emilia.

Soarele: răsare 5.30, apune 6.55.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 4 Aprilie n. 7 oare dimineța.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 753.5)	Diferența din presiunea din preajmă	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
724.9	+6.1	+7.1	+14.6+5.0	NV

Din țeară 2 Aprilie n. 7 oare dimineța.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția și tăria
Budapesta	765	+8.7	NV 3
Sătmăr	763	+7.1	SV 3
Cluj	763	+5.8	NV 6
Orșova	763	+11.2	V 1
Arad	765	+8.2	NO 5
Panciova	764	+10.0	N 4

Sosiți în Sibiu.

La 2 Aprilie n.

Hotel „Neurivier”. Graser, agent, din Budapesta. Baronul Mih. Bánffy și Albert Bánffy din Husău. Lövensohn, Hirschbein, agenți din Viena. Geza Baron, comerciant din Deva. Emeric Tomisca, din Hirschfang. Kappel comerciant, din Mediaș Kohn, Barcsay, agenți, din Viena. Leopold Jung, agent, din Budapesta.

Hotel „Meltzer”. Eckardt, comerciant, din Viena. Roman, Hedrich, cu soția, din Mediaș. Wagner, cu soția, din Marpod, Eckardt, din Chirpăr, preoți, Olariu, protopop, din Făget. Schmelz, inginer, din Budapesta.

Hotel „Habermann”. Ioan Mitik, director de fabrică, din Porumbac.

Economie.

Traficul cu Orientul. Ministrul de comerț ungar a extins prin un exmis dela 27 Martie n. serviciul postal de pachete existente între Ungaria și Constantinopol, Salonichi via Semlin prin înființarea serviciului de ramburs. Condițiunile pentru ramburs la pachete de mesagerie sînt următoarele:

1. Fiecare pachet poate fi împovorat în Ungaria și Austria cu ramburs până la 250 fl., în Constantinopol și Salonichi până la 500 franci. 2. Fiecare pachet e a se preda la postă însoțit de o scrisoare de trăsură pentru ramburs. Scrisoarea de trăsură și formula de ramburs să fie umplute cu îngrijire și suma primită să se însemne precis pe adresa pachetului ca „remboursement fl.”

Astfel de pachete predate în Orient au să fie însoțite de o scrisoare de trăsură pentru ramburs de culoare galbenă închisă tipărită în limba maghiară și franceză. Taxa de ramburs e a se solvi numai decăt, și anume în timbre postale ce sînt a se lîpi pe scrisoarea de trăsură. Taxa până în Orient e după 10 fl. 10 cr. și pro 20 fr. 20 cm. 4. Pachete cu ramburs ce sosesc din Orient, dacă nu vor fi liberate de cătră adresat în decurs de 7 zile, computat dela avisare, se pun la dispoziția trimițătorului. Atât adresatul, cât și trimițătorul pot reclama mijlocirea postei pentru ștergerea sau reducerea rambursului. Dacă se face aceasta prin scrisoare sînt a se plăti 10 cr., ear' la dispoziție telegrafică taxele telegrafice. 6. Rambursul îl poate asigna trimițătorul la vr'un institut de bani. 7. Posta, resp. societatea de comerț ungară garantează pentru pachetele cu ramburs, precum și pentru alte pachete, rambursul însă nu se consideră ca declarație a valorii.

—*—

Epizootia în Belgia. Se telegrafează din Paris: Nise casuri de friguri afoase declarându-se la vitele din Belgia, ministrul agriculturii republicii a decis ca animalele vie de rasă ovină de proveniență germană, dar' care trec în transit prin Belgia, să fie admise la vămile franceze din Joumont și Anor cu condiție numai ca ele să sosescă în vagoane plumbuite prin vama germană.

—*—

Losurile comunale vizeze. La tragerea dela 1 Aprilie n. a acestor losuri au eșit următoarele 13 serii: 363 688 747 835 978 1353 1622 1657 1890 2268 2621 2904 și 2910. Câștigul principal de 200.000 fl. l'a nimerit s. 1353 nr. 1, al doilea de 20.000 fl. s. 2268 nr. 38, al treilea de 5000 fl. s. 835 nr. 93; au câștigat apoi: câte 1000 fl. s. 1622 nr. 41, s. 1657 nr. 90, s. 2268 nr. 75 și s. 2904 nr. 48 și nr. 65; câte 250 fl. s. 363 nr. 75, s. 747 nr. 18 și nr. 44, s. 978 nr. 93, s. 1353 nr. 9, nr. 57 și nr. 82, s. 1622 nr. 31 și nr. 53, s. 2268 nr. 27 și s. 2910 nr. 40, și nr. 81.

—*—

Insolvențe. „Reuniunea creditorilor din Viena” anunță următoarele insolvențe: Iacob Milenkovic, comerciant în Zitkovac; Moise Brenner, comerciant în Sadagora; Pinkos Rátz, comerciant în Rădăuți; I. L. Knina, firmă comercială în Reichenberg; Enrie Fritsche în Zwickau; Eduard Goldstein, comerciant în Teschen.

Prețul mărfurilor.

Piața din Brașov, 1 Aprilie n. Grâu frumos hect. fl. 7.20, de mijloc 6.80, mai slab 6.40, grâu uștecat fl. 5.40, sêcără frumoasă fl. 5.50, de mijloc fl. 5.50, mai slab —, orz frumos fl. 4.30, de mijloc 4.—, ovîs frumos fl. 2.40, de mijloc 2.50, cucuruz fl. 5.—, măsaiu fl. 3.50, mazăre fl. 11.—, linte fl. 16.—, faso lea fl. 8.—, sêmînța de in fl. 10.—, sêm. de cânepă fl. 6.—, cartofi fl. 1.80, carnea de vită p. chilo 52 cr., carnea de porc 48 cr., carnea de berbec —

Tirgul de rimători în Steinhilbrich. În 31 Mart. n. s'au notat: unguresci bătrîni grei 46— cr. până 46 1/2 cr., unguresci grei tineri 47 1/2 cr. până 48— cr., de mijloc 47— cr. până 47 1/2 cr., ușori 47— cr. până 48— cr., marfă țerănescă grea 46— cr. până 46 1/2 cr., de mijloc 46— cr. până 47— cr., ușoră 47— cr. până 48— cr., românești, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito gre — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 46 1/2 cr. până 47 1/2 cr., transito de mijloc 46— cr. până 47— cr., transito ușori 46— cr. până 46 1/2 cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 2 Apr. n. 1892.

Serie	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă
Grâu	74	—	75	9.10 9.55
Bănățene vechiu	74	—	75	9.40 9.55
Grâu dela Tias	74	—	75	9.35 9.50
Grâu „Posta”	74	—	75	9.40 9.55
Grâu de Alba-Reg.	74	—	75	9.40 9.55
„Bacsa”	74	—	75	9.40 9.55
Grâu ung. de Nord	74	—	75	—

Sămînța, vechi ori nouă	Soial	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă
Sêcără	70—72	8.90 9.10	
Orz	60—62	5.90 6.10	
Nutrețu de vîna	62—64	6.25 6.70	
de bere	64—66	6.90 8.10	
Ovîs	89—41	5.80 6.20	
Cucuruz (porumb)	75	5.25 5.30	
bănăț.	73	5.20 5.25	
de alt soi	—	5.65 6.	

Grâu	de primă de toam.	9.59	9.61
Cucuruz	Main-lun.	5.17	5.19
Ovîs	Sept.-Oct. de primă.	5.73	5.75
„	de toam.	—	—

Produsele diverse	Soial	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă
Sem. de trif.	Lucoră ungurescă	37—	43—
„	roșie	62—	70—
„	rafinat	37—	38—
„	dela Posta	53.50	53.75
„	dela țeară	—	—
„	svîntăță	43—	44—
„	afumată	49—	50—
„	—	85—	86—
„	—	12.60	12.75
„	—	17.50	18—
„	—	16.75	17.25
„	—	—	—
„	—	87—	88—
„	—	189—	140—
„	—	13.75	19.26
„	—	21.80	22—

Cursul pieței din Sibiu.

Din 4 Aprilie n. 1892

Hârtie-monetă română	Cump.	9.40	vînd. 9.45
Lire turcesci	—	10.60	10.70
Imperiali	—	9.60	9.70
Rubla rusesci	—	1.20	1.22

Bursa de Budapesta.

Din 2 Aprilie n. 1892.

Renta de aur ung. 6%	—	—
„ „ 4 1/2%	108.30	—
„ „ hârtie 5%	101.90	—
Imprumutul câilor ferate ung.	118—	—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	115.75	—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	103—	—
Bonuri rurale ung.	93.25	—
„ croato-slavone	93.25	—
Obligațiunile desp. regalilor	145—	—
Imprumut cu premiu ung.	130.50	—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	94.—	—
Renta de hârtie austriacă	94.—	—
„ de aur austriacă	111.—	—
Losurile austriace din 1860	149.50	—
Acțiunile băncii austro-ungare	985—	—
„ „ de credit ung.	337.—	—
„ „ „ austr.	308.20	—
Scrișuri fonciare ale institut. de cred și economii	102.—	—
„ Albină”	—	—
Argintul	—	—
Galbeni împărătesci	5.59	—
Napoleon-d'ori	9.41	—
Mărei 100 imp. germane	58.10	—
Londra 10 Livres sterlingi	118.75	—

Bursa de Viena.

Din 2 Aprilie n. 1892.

Renta de aur ung. 6%	—
„ „ „ 4%	108 15
„ „ hârtie 5%	101.95
Imprumutul câilor ferate ung.	117.70
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	117.70
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost. ung. (2-a emisiune)	100.—
Bonuri rurale ung.	92.60
„ croato-slavone	105.—
Imprumut cu premiu ung.	144.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	135 —
Renta de hârtie austriacă	94.65
„ „ argint austriacă	93.90
„ „ aur austriacă	110.80
Losuri austr. din 1860	150.—
Acțiunile băncii austro-ungare	989.—
„ „ de credit ung.	946.75
„ „ „ austr.	308.40
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.58
Napoleon-d'ori	9.41
Mărcu 100 imp. germane	58 07 5
Londra 10 Livres sterlingi	118.65

Editura și tiparul Institutului Tipografic, societate pe acțiuni în lichidare în Sibiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necșa.